

bedste anbefalet, at der tilstaaes Andragerinden en aarlig Understøttelse af Statskassen, og har i Betragtning af Mandens lange og gode Tjeneste og Andragerindens høje Alder og svagelige Helbred indstillet, at Understøttelsen om muligt ikke sættes lavere end til 180 Kr. aarlig.

Idet der efter de foreliggende Oplysninger turde være fuld Høje til at tilstaa Andragerinden en aarlig Understøttelse af Statskassen, og da ogsaa Justitsministeriet under Hensyn saabel til det Andragerindens Mand meddelte særdeles gunstige Bidnesbyrd med Hensyn til hans lange Tjeneste ved Straffeanstalten som til hendes høje Alder og de foreliggende Oplysninger om hendes hjælpeløse Tilstand maa finde, at der turde være Grund til at sætte Understøttelsen noget højere, end de for saadanne Understøttelses Fastkættelse sædvanlig fulgte Regler vilde medføre, saaledes at den i Overensstemmelse med Overinspektørens Indstilling fastsættes til 180 Kr. aarlig, skal man, idet man tilføjer, at man over Sagen har brevvekslet med Finansministeriet, som ikke har fundet noget herimod at erindre, anmode det ærede Udvalg om til 2den Behandling i Folketinget af Forslag til Finanslov for Finansaaret 1896—97 at ville stille følgende Vædringsforslag:

Til § 20 I. D. 2.:

Summen forhøjes med ... 180 Kr.

S. Nellemann.

M. P. Friis,
Fm.

Til Folketingets Finansudvalg.

Forslaget tiltrædes.

76) Samme Konto. Skrivelse fra Justitsministeren:

Justitsministeriet. København, den 7de November 1895.

Et af Overinspektøren for Fængselvæsenet hertil indsendt Andragende har Karen Marie Diederich, f. Christensen, Enke efter Ophjnsbetjent ved Bredsløjelille Forbedringshus Gottfred Herman Andreas Diederich, som afgik ved Døden den 5te Juni d. A., anholdt om, at der maa blive tilstaaet hende en aarlig Understøttelse af Statskassen eller en Understøttelse en Gang for alle, idet hun i saa Henseende har anført, at hun, som nu er 40 Aar gammel, og som den 8de Februar 1880 blev viet til sin nu afdøde Mand, er ganske uden Formue og ved Mandens Død har mistet sin eneste Støtte.

Inspektøren ved bemeldte Straffeanstalt har i sin over Andragendet afgivne Erklæring bemærket, at Andragerindens Mand, som var Mursvend, har været ansat som Ophjnsbetjent ved Anstalten fra den 11te November 1885 til den 1ste Juli 1887, da han efter eget ønske fratraadte Tjenesten, og fra den 1ste April 1891 indtil sin Død, altsaa i alt i 5 Aar 10 Maaned, og at han, der om Sommeren for det meste arbejdede ved sin Profession paa Fængslets Bygningsarbejde, medens han om Vinteren gjorde Tjeneste som Betjent inde i Fængselet, som Murer har gjort Fængselet fortrinlig Nytte, idet han var en meget duelig Mand i sit Fag, ligesom han ogsaa som Betjent har gjort god Skyld. Endvidere har Inspektøren bemærket, at Andragerindens Mand vel var Medlem af Straffeanstaltens private Pensionskasse, men at Enken, da der fordres 10 Aars Medlemsalder til Pensioneret, ikke faar nogen Pension af Kassen, og at hun derfor, da hun er fuldstændig uden Formue, nu er i høj Grad trængende. Idet Inspektøren derhos har bemærket, at den af Andragerindens Mand i de sidste 4 Aar oppebaarne Lønning gennemsnitlig har udgjort 1,110 Kr. aarlig, har han i Betragtning af Mandens gode Tjeneste og Enkens Trang paa det bedste anbefalet, at der tilstaaes hende nogen Understøttelse af Statskassen, naar det Mandens temmelig korte Tjenestetid, og indstillet, at der tillægges hende en Understøttelse af 50 Kr. aarlig. Overinspektøren for Fængselvæsenet har anbefalet, at der i Overensstemmelse med Inspektørens Indstilling søges bevilget Andragerinden en aarlig Understøttelse af 50 Kr., idet han derhos for det Tilfælde, at der paa Grund af Mandens korte Tjenestetid ikke maatte findes